

M-am născut din ochii tăi

Într-o zi de mai
Am plonjat într-o clipă
În ochii tăi verzi
Și am întâlnit izvorul vieții.

M-am îmbăiat în veșnicie
Și am ieșit beatitudine.
Tu erai tot acolo
Neclintit ca un munte.

Nu te cunoșteam nicicum!
Când am ieșit
Te iubeam dintotdeauna!
Într-o clipă,
M-am născut din ochii tăi.

Febr. 2017, Mayet.

Știe?

O, Doamne, trebuie să-i spun,
Să-i spun iarăși cât l-am iubit!
Să-i spun de o mie de ori cât l-am iubit!!
Știe oare? Știe cât l-am iubit?
Trebuie să-i spun din nou, cât l-am iubit!
O, Doamne, cerul este atât de mic
Și oceanul este doar o picătură
Noaptea este atât de însorită
Și stelele sunt pulbere de argint și de aur
O, da! Universul este atât de mic, mic...
Și iubirea este atât de mare, mare...
Doamne! Trebuie să-i spun iarăși
Cât de mult îl iubesc! Trebuie să-i spun!!
Universul este atât de mic... ce mult îl iubesc...
Știe? Oare chiar știe ce mult îl iubesc?!

8 martie 2017

Mayet, Fr.

Dacă n-ai fi!

Dacă n-ai fi pasăre,
Eu n-aș fi cer.
Dacă tu n-ai fi zi,
Eu n-aș fi noapte.
Dacă tu n-ai fi femeie,
Eu n-aș fi bărbat.
Dacă tu n-ai fi mamă,
Eu n-aș fi copil.
Dacă tu n-ai fi inimă,
Eu n-aș fi minte.
Dacă tu n-ai fi,
Eu n-aș fi!

1 martie 2017

Mayet

Mi-am adus aminte!

Aaah!

Mi-am adus aminte

Cât de mult te iubesc!

O, Doamne, iarăși am uitat...

Am uitat, am uitat.

O, iubita mea, iartă-mă!

Am uitat iarăși

Cât de mult te iubesc!

Am uitat, am uitat...

Te iubesc, te iubesc...

Cum este posibil?

O, Doamne! Voi uita iarăși?

Necruțătoarea uitare

Se va așterne iarăși peste mine?

Dar ea este în mine!

Este în mine dintotdeauna!!

Cum este posibil?!

Doamne, nu-ți cer iubire

Pentru că ea este!

Îți cer doar puterea

De a nu mai uita.

Te rog, te implor,

Dă-mi puterea

De a nu mai uita!!

Ea este în mine!

Ea este în mine...

Ea este...

Ea...

2. iul. 2015; 12:51

Arnac la Poste, Fr.

Nu știu de ce

Nu știu de ce, dar te iubesc!
Ce explicații să gădesc?
Suntem doi nori în vânt și ploi,
Când ne ciocnim trăsnește-n noi
Și fulgeră... și dăm în crop!
Suntem un strop într-un potop!

Ce logică pot eu găsi?
Când noi mereu suntem copii!
Ba ne iubim, ba ne ciocnim,
Și plângem... plângem, suferim!
Și suspinând ne regăsim
Și ne iubim, iar ne iubim!
Și totul e sublim, sublim!

Nimic nu are înțeles,
Nici tu, nici eu nu am ales,
În jurul nostru umbre țes
Destinul nostru pământesc
Și cerul nou, dumnezeiesc.

Și cum să crezi ce e cu noi?
Nu-i chip să înțelegi cum doi
Ba-s mistuiți de foc, văpăi!
Ba-s ape-adânci și reci, un sloi!

Nu-i cale să-nțeleg nicicum
După furtuni și ploi și... dum,
După tensiuni și volți și scrum,
În mine-apare nu știu cum...

Nu pot nicicum să definesc...
Simt doar că iar te regăsesc
Și te iubesc, da, te iubesc!
Nu știu de ce, dar te iubesc!

31. aug. 2015; 14:21;
Arnac la Poste, Fr.

O, femeie!

O, femeie, ce-ntruna mă invoci
Și îmi răstorni mereu nemărginirea,
Îndeplinindu-ți crud și crunt menirea,
Să mă înalți mereu, să mă provoci!

O, femeie, ce-ntruna mă iubești,
Cum doar tu știi iubiri să le conceapă,
De-a Domnul pe-amândoi să ne încapă,
Atunci când mă iubești, mă preamărești!

Dec 2025

